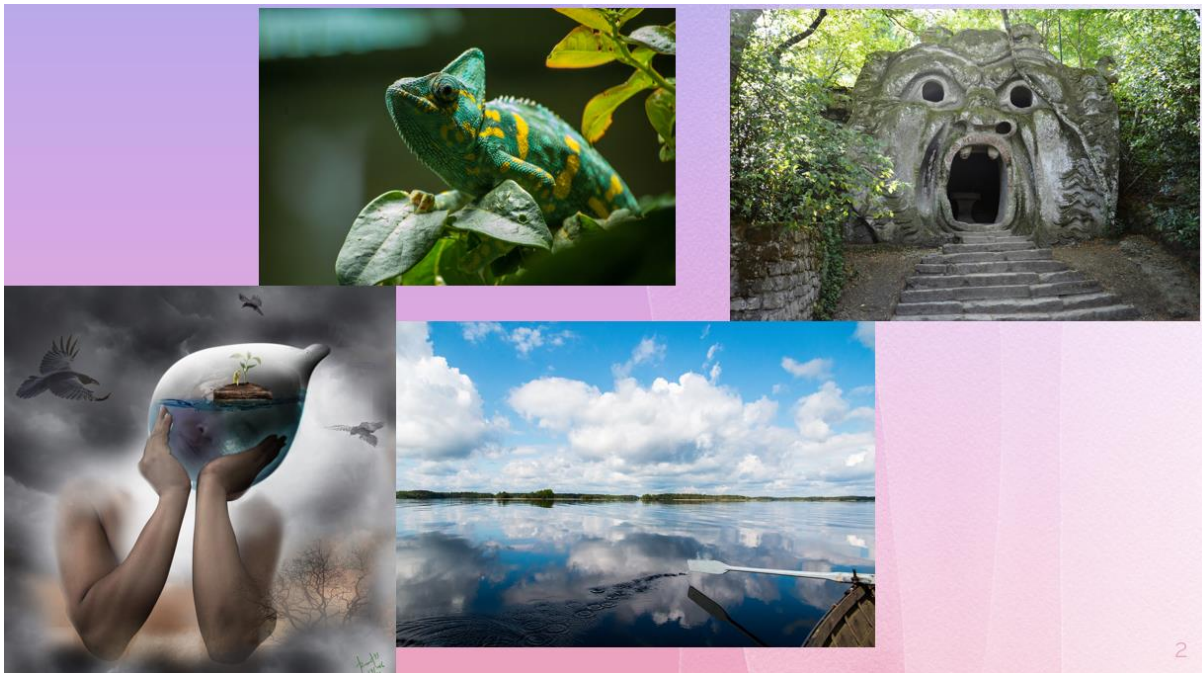

Luo aikaa ja mahdollisuuksia osallistua – kohti johtajuutta ryhmätasolla

”Yhteisen ymmärryksen rakentaminen on koulun toimintakulttuurin kulmakivi.” Helppo allekirjoittaa, mutta miten tämä laitetaankaan käytäntöön? Kun aloitin *Uudistuvan ja kestävä oppimisyhteisön johtaminen* -koulutusta, painiskelin mielessäni esim. sen kysymyksen kanssa, miten saada erilaiset toimintatavat elämään vaikkapa kokouskäytännöissä, kun käsiteltäviä asioita on muutenkin paljon. Jotenkin oivalsin osallistumisen ja yhdessä tekemisen merkityksen, mutta totuttuihin käytänteisiin näitä tuntui kuitenkin haasteelliselta upottaa ja/tai käytänteitä muuttaa.

Joskus tuuppaus tehoaa: välitehtävänä oli heti koulutuksen alkupolulla kokeilla jotakin koulutuksessa esiteltyä toiminnallista työtapaa. Tartuin härkää sarvista ja päätin uskaltaa: nyt kokous alkaisikin *Mikä fiilis?* –keskustelulla, jotta sen hetkiset tunteet tulevat ensin purettua ja tämän jälkeen voimme keskittyä kokousasioihin. Tiedostin riskin, varauduin erilaisiin reaktioihin toimintatavan muutoksen myötä. Valmistauduin huolella ja ajattelin kestäväni myös mahdollisen mahalaskun.

Joskus omat ennakkokäsitykset ovat pahin este kehittämiselle. Kokous alkoi. Pohjustin ensimmäisen kokousasian liittyvän tällä kertaa koulutukseeni. *Mikä fiilis?* – keskustelu lähti liikkeelle: puheen sorina täytti tilan, kuvia (ks. yllä) tarkasteltiin huolella, ajatuksia jaettiin. Itse jouduin kohtaamaan ennakkoluuloni, sillä keskustelu tuntui motivoivan ja siihen osallistuivat rakentavasti myös ne, joiden osallistumisesta olin

ennakkoon epäillyt. Oivallettuani oman ajatteluni rajanneen toimintaa kaikkein eniten pääsin miettimään jatkoa toisella tapaa.

Pienin mahdollinen askel aloitti muutoksen ja positiivisen kokemuksen jälkeen puro alkoi virrata. Tälle lukuvuodelle olen suunnitellut joka kokoukseen erilaisen tekemisen hetken, joka kohdentaa keskustelun hieman laajemmin esim. työyhteisömme tapaan toimia tietyissä tilanteissa. Olemme keskustelleet arvoista ja tehneet näiden pohjalta huoneentauluja, pureutuneet kuormituskysymyksiin ja etsineet ratkaisuja niihin. Samalla olemme tutustuneet erilaisissa kokoonpanoissa (parit, pienryhmät) toisiimme ja muodostaneet meidän porukkaa taas uudella tapaa. Tuttuus helpottaa yhteistyön aloittamista ja tekemistä.

Luo aikaa ja mahdollisuuksia osallistua. Yksinkertaiselta kuulostavat opit tekevät joskus isoimman muutoksen. Näiden oppien kautta koen johtajuuden pääsevän toteutumaan vuorovaikutussuhteissa ja alkavan elää ryhmätasolla. Oma fiilis kiteytyy viereiseen kuvaan: ennakkoluulojeni linnut on nyt jälleen hetkeksi hätistetty ja ajattelussa itää uusia taimia.

